

Genhold til bestemte Forklaringer; thi Forklaringerne ville gives over enkelte Punkter, over alle de Spørgsmaal, der opstaaes — over 30—40—100 — Paragrapher, hvis der er saa mange — jeg husker det ikke i Diebliffet. Der kunne gives Forklaringer over dem alle. Naar disse Forklaringer ere givne, skulle vi sige enten Ja eller Nei ikke til enkelte Paragrapher, men til det Hele. Nogle ville sige Ja, fordi de acceptere disse Forklaringer; Andre ville sige Ja, fordi de ikke lægge Vægt paa dem. Nogle ville tage Hensyn til Forklaringen af visse Punkter, Andre til Forklaringen af andre. Det er ligefrem en Følge af, at her slet ikke afstemmes over de enkelte Punkter, hvortil Forklaringen gives, men derover, om denne Fællesforsatning, der i enkelte Punkter er bleven forklaret, Nogle til Behag, Andre til Misbehag, skal antages. Naar man lægger saamegen Vægt paa at faae Forklaringer, skal jeg sige, hvilken Art af Forklaring, jeg troer, der tildeels forespæver ikke saa af os. Det er Forklaringer, der gaae videre end det, der staaer i Udkastet. Man ønsker at vide, hvorledes det deri kun Antydde eller i Almindelighed Fastfatte skal udføres; man vil altsaa have at vide noget Mere end blot Forklaringer, Noget, der er et Tillæg. Men dette er Ministeriet ikke besejret til at give, og siger Ministeriet Noget af den Art, uden som Paavikning af, hvorledes Noget kan udføres, saa er det ikke blot ikke bindende, men det er sagt med Urette. Lad os tage et enkelt Punkt: Der er bestemt i Fællesforsatningsudkastet, at der skal dannes en Regnskabsret; men man vil ønske at vide nærmere, hvorledes denne Regnskabsret skal dannes. Troer man, at Regjeringen har et Lovudkast om denne Regnskabsret færdigt? Troer man, at forsaavidt Finansministeren væsentlig skulde give Udkast til den, at den følgende Finansminister vilde være bunden til de Meninger om Enkelthederne, som den nuværende Finansminister har derom? Troer man, at Regjeringen kan paatage sig her ligesoverfor Kongeriget Danmarks Repræsentation bestemte Forpligtelser om en vis Lov om Regnskabsretten, der skal sættes igjennem og antages hos en anden Forsamling, idet

Loven skal forelægges for Fællesrepræsentationen? Det vilde være en Ukløffkab, som jeg er vis paa, at den nuværende Regjering ikke vilde begaae. Hvad der vil blive bindende for Fremtiden, det er, hvad der staaer udtryffeligt i Udkastet. Hvorledes dette vil blive udført, det vil blive at afgjøre af Hans Majestæts fremtidige Regjering, hvad enten den nu bestaaer af andet eller af det samme Personale som nu, i Forening med Fællesrepræsentationen. Altsaa man vil heller ikke, det jeg troer, faae Forklaringer af den Art, som forøge det, man veed.

Man vil forhøre Ministeriet; man vil see, hvorledes det tænker sig dette eller hiint udført; — Ministeriet vil sige: „Vi have forstaaet det paa den bedste og liberaleste Maade, men vi kunne naturligvis ikke sige i det Enkelte, hvorledes det vil blive ordnet“; og det Samme kunne vi sige os selv, forsaavidt vi have Tillid til Ministeriet; have vi ikke Tillid, kan det heller ikke nytte os Noget at erholde et saadant Svar. Men jeg vilde ansee det for det Alleruhelbigste, hvis man indlod sig i en saadan detailleret Række af Forklaringer, hvorved der, som jeg før tillod mig at sige, om Udkastet vilde blive spundet et Net af alle Slags Meninger, om hvad man i Fremtiden havde Ret til at fordr. Vi have Ret til at fordr og vente — det vil sige, forsaavidt vi deeltage i Valget af den tilkommende Fællesrepræsentation — at den vil forlange, hvad der staaer i Udkastet, ærligen og heelt gennemført. Andet og Mere kunne vi ikke fordr. Naar man nu i Virkeligheden Intet opnaaer af den Art, der er omtalt, ja, saa kan Udvalget udtale sine Savn, det kan give en Betænkning om det, man synes maatte være anderledes i Forsatningen, og det kan med større eller mindre Styrke udtale Fordringen og Haabet om, at det vil blive anderledes. Men Ministeriet kan, som sagt, ikke give noget Tilfagn derom. De, der nu ville sige Nei, paa Grund af alle fremhævede Mangler, have forsaavidt en god Stilling, men hvorledes bliver Stillingen for Regjeringen og for Fællesforsatningen. Der fremkommer en Fællesforsatning, ledsaget ved sin Fødsel af